

- створення законодавчої бази;
- забезпечення підтримки ідеї членства у НАТО серед чиновників та громадськості.

Тому для України є важливим досвід вступу Польщі до НАТО. В першу чергу мова йде про досвід проведення військової реформи та інформування населення про переваги вступу країни до Альянсу.

Отже, зі вступом Польщі до НАТО країна змогла досягти своєї головної мети – забезпечення безпеки. Головна причина успіху полягає у тому, що більша частина польського суспільства підтримала стратегічні цілі, які були визначені новою політичною елітою країни.

Список використаних джерел:

1. Стоєцький С. *Україна в зовнішній політиці Республіки Польща: євроатлантичний та європейський інтеграційний вимір* : дис... канд. політ. наук: 23.00.02 / НАН України; Інститут європейських досліджень. – К., 2007. – 211 арк. – Бібліогр.: арк. 175-211.
2. Чорна Наталія Миколаївна. *Інтеграція Польщі до НАТО та ЄС: особливості, основні етапи і наслідки (кін. 80-х рр. XX ст. – 2005 р.)*. : Дис... канд. наук: 07.00.02. – 2009.

Summary

The thesis focuses on the peculiarities of Poland entering NATO. The main stress is put upon the analysis of the military and political reforms and the possibilities of this experience implementation in Ukraine.

Олександр Шевчук

Науковий керівник – д. юрид. н., проф. Настюк В. Я.
Національний університет
«Юридична академія України ім. Ярослава Мудрого»

**Форми державного контролю
в сфері обігу наркотичних засобів: зарубіжний досвід**

Зараз наркотики тісно переплелись із життям суспільства. Вони істотно впливають на життя кожного, незалежно від того, вживає їх людина чи ні. Наслідками вживання наркотиків є втрата працездатності та здоров'я в молодому віці, смерть внаслідок передозування, соціальна дезадаптація, зростання злочинності.

Отже, наркотики обґрунтовано вважаються серйозним соціальним лихом. Головним фактором було і залишається те, що тисячі людей практично в усіх країнах світу вживають наркотики, незважаючи на їх негативний вплив на фізичний та психічний стан здоров'я [1, с. 2]. В даний час на міжнародному рівні спостерігається тенденція до

ослаблення криміналізації наркотиків і критиці існуючої системи контролю їх обігу.

Наркополітика – це стратегія держави, що впливає на рівень споживання наркотиків у суспільстві з метою скорочення числа споживачів наркотиків та зменшення наркозлочинності [2, с. 2]. Історія протидії наркотизму знає кілька основних стратегій контролю за наркоситуацією: (а) репресивна, або заборонна; (б) ліберальна, або незаборонно-заохочувальна; (в) рестриктивна, або збалансована заборонна; (г) обмежувальна. Ідеологія репресивної стратегії полягає в наступному: вживання наркотиків незмінно приводить до негативних медичних та соціальних наслідків як для самого наркоспоживача, так і для суспільства в цілому, тому має бути законодавчо заборонено, але необхідні жорсткі заходи соціального контролю за обігом наркотиків.

Зазвичай на державному рівні жорсткі репресивні заходи по контролю за наркоситуацією застосовувалися у випадках, коли споживання наркотиків брало соціально значущі для країни масштаби і виходило з-під контролю відповідних державних служб. Так, в Японії після закінчення Другої світової війни спостерігалася епідемія амфетамінової наркоманії. Було введено ряд жорстких заходів: 1) покарання від 3 до 5 років; 2) примусове лікування наркозалежних. Аналогічну модель антинаркотичної політики застосували і в Китаї, був зроблений цілий ряд репресивних заходів, а саме: а) піддавалися покаранню у вигляді примусової праці, б) страти та ін. Після вжитих жорстких заходів вдалося значно знизити число наркоспоживачів.

В основі ліберальної антинаркотичної політики лежать наступні принципи: (а) зловживаючий наркотиками є жертвою, тому не може бути покараний або звинувачуваний; (б) зловживання наркотиками є самодеструктивною поведінкою, тому стосується тільки самого хворого; (в) наркотики менш небезпечні, ніж шкода, яка наноситься репресивною політикою; (г) необхідно забезпечити доступність до чистих наркотиків; (д) рівень загальної злочинності знизиться при зниженні цін на наркотики; (е) зловживання наркотиками зменшиться, якщо буде прийнято суспільством нормально.

Ідеї лібералізму при формуванні державної форми контролю за обігом наркотиків зазвичай з'являлися в країнах з відносно сприятливою наркоситуацією. Наприклад, у Великобританії в 1926 р. було прийнято Закон по якому дозволялось безперешкодно купувати в аптеках наркотичні засоби. У Швеції на тлі підйому ультра ліберальної хвилі в 1965 – 1967 рр. зберігання наркотиків і їх вживання стало трактуватися не як «злочин», а як «проступок». Такий же підхід був використаний в Російській Федерації. В результаті таких законодавчих інновацій вже протягом перших років після їх дії спостерігалось подвоєння числа наркозалежних. В даний час ліберальна антинаркотична політика проводиться в Нідерландах, Швейцарії, Австралії і ряді штатів США.

Таким чином, в результаті ліберальної антинаркотичної політики спостерігалось значне збільшення росту наркотизації, стався поворот до більш радикальних заходів контролю за наркотиками. Основними принципами таких заходів є: (а) зловживають наркотиками особи, які представляють соціальну небезпеку, і до них повинні застосовуватися заходи адміністративного і кримінального примусу; (б) застосування до наркозалежних тільки адміністративних заходів недостатньо, тому повинна бути забезпечена їм висока доступність усіх видів медико-соціальної допомоги.

Список використаних джерел:

1. Настюк В. Я. До проблеми обговорення національної стратегії України щодо наркотиків (на період до 2012 року) [Електронний ресурс] / В. Я. Настюк, О. М. Шевчук. – Режим доступу : <http://narko.gov.ua/komnarko/uk/publish/article/97356>
2. Тимошенко В. А. Державна політика у сфері контролю за наркотиками: стан та проблеми / В. А. Тимошенко, В. А. Яценко. – К., 2012. – 31 с.

Summary

Counter drug abuse is aware of several basic strategies (models) of social control over the drug situation repressive, restrictive or a liberal, or nezaboronno-incentive, restrictive or prohibitive balanced restrictive. As a result of the liberal drug policy, a significant increase in the growth of drug addiction, there was a turn to more radical measures to control drug.

Юлія Шпаковська

Науковий керівник – к. і. н., доц. Богданова Т. Є.

Чорноморський державний університет ім. Петра Могили

Розвиток відносин між Україною та Польщею (1991 – 2012 рр.)

Польща є одним з найважливіших партнерів України на зовнішньополітичній арені. Ці країни об'єднує не лише географічне сусідство (країни мають спільний кордон в 535 км), соціалістичне минуле, а й прагнення до найліпшої інтеграції в світовий політичний простір, спільність політико-стратегічних інтересів, активне співробітництво у всіх сферах суспільного життя між двома державами.

У двосторонніх українсько-польських відносинах можна виділити такі етапи:

Перший період – (1989) 1990 – 1992 рр. – підготовчий, під час якого відбулося здійснення перших кроків на зближення між державами: 13 жовтня 1990 р. в Києві міністри закордонних справ Республіки Польща Української РСР підписали Декларацію про принципи та основні напрямки